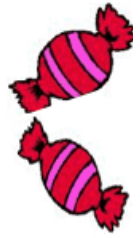

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

נא לא לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

מוצ"ש"ק	הד"נ	זמני השבת
18:03	16:50	ירושלים
17:03	16:55	חיפה
18:05	17:05	תל אביב
18:05	17:05	באר שבע

יור"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק תברון תובב"א

בס"ד <> שבת קדש פרשת תצוה - זכור <> י"ג אדר התשע"ג <> גליון מספר 70 <> שנה שנייה <>

וקצה ואחשבה "גז'יס ותחשלות"

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים.

בפרשת השבוע מצטנה משה על בגדי ההנה: "ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת". הפהנים היו עובדים במקדש בבגדי כהנה. ונשאלת השאלה: האדם עושה את ההגדה ולא ההגדה עושה את האדם? אדם שמתחפש בפורים לרופא האם הלוש הופך אותו לרופא? הקשיבו לספור הבא: הרב יעקב היה תלמיד ושיבה בצעירותו בזמן שלטון הדוכי הקומוניסטי והוגלה לסיביר שהטמפרטורה שם היא עשרות מעלות מתחת לאפס. האסירים עבדו בעבודת פרך "מצאת החמה ועד צאת הנשמה". רבים נרצחו שם ולא חזרו לחיק משפחותיהם. הרב היה בתא קטן עם קבוצת אסירים פולנים. בכל בקר הם קמו עם שחר וצעדו למקום העבודה בטור אך כשמשיגי צדי הטור היו חילים מלויים בכלבים נובחים. כך הם עבדו עד החשיכה וחזרו לתאים שלהם במחנה האסירים. הרב שם לב שאחד האסירים באמצע הלילה היה פושט את מדי האסיר, לובש בגדי צבא מסתכל על עצמו בראי קטן, צועד בתא, ואומר כל מיני דברים שגוראו כמו פקדות בצבא. לאחר מכן הוא היה פושט את בגדי הצבא ולובש בגדי אסיר. הרב התפלל על התנהגות זו שחזרה מידי לילה. למחרת בבקר הם צעדו לעבודת הכפיה, והאסיר הפולני היה לפני הרב בטור. הרב טפח על שכמו של האסיר ואמר לו: מה אתה עושה כל לילה? למה אתה מחליף את הבגדים שלך? בתחלה האסיר נסה להתחמק, אך לבסוף אמר לו, אספר לך כשנחזור לתא. כשחזרו ספר האסיר לרב: היתי גנרל בצבא הפולני, ונאסרתי בגלל שחשדו בי שאני אחד ממתנגדי המשטר. השיטה שלהם היא לשבור את רוחו של האסיר, ולהראות לו שהוא לא שונה כלום. דוקא בגלל שהייתי במעמד כל כך גבוה בפולין הם רצו כמה שיותר להשפיל אותי כדי להראות לי שאני תלוי בחסדם. רוחי כמעט נשברה בגלל ההשפלות שעברתי, ואז החלטתי שכדי לא להשבר ברוחי אחרי כל הסבל שאני עובר במהלך היום, בערב אני "אחזר לימים הטובים". אני לובש את המדים של הגנרל שהצלחתי להביא לכאן בסתר. אני מדמין לעצמי שאני בשדה קרב, מפקד על אלפי חילים נותן פקודות ומרגיש "גדול". פאשר אני מרגיש שרוחי חוזרת אלי ואני חזק בנפשי, אני מוריד את בגדי הגנרל שלי. "לכל איש יש שם שנתן לו האריג".

להתראות בשבוע הבא בעלון פרשת פי תישא, יונתן.

דואר אלקטרוני - info@ohrshalom.net

כתובתנו באינטרנט - <http://www.ohrshalom.net>

"נר ה' נשמת אדם" – העלון יוצא לעילוי נשמת התינוק יונתן פלמר הי"ד

החיזה בפרשה

1. מהו הבגד הראשון שמכינים עבור הכהנים?
2. ממה הוא עשוי?
3. על כתפות האפוד מונחות אבנים טובות. מה כתוב על האבנים הללו?
4. כמה טורים של אבנים טובות היו בחשן?
5. מה היה מחבר לשולי מעילו של הכהן הגדול?
6. מאיזה חומר עשוי מזבח הקטרת?
7. במה הוא מצפה?

הדרש והאזרה

תנו רבנן: בית אבטינס היו בקיאים במעשה הקטרת ולא רצו ללמד. שלחו חכמים והביאו אבנים ממצרים, והיו יודעין לפטם כמותם ולא היו יודעין להעלות עשן כמתן. של הללו מתמר ועולה כמקל, של הללו מפציע לכאן ולכאן. שלחו אותם והחזירו את בית אבטינס והכפילו להם שכרם. אמרו להם חכמים: מה ראיתם שלא ללמד? אמרו: יודעים היו של בית אבא שבית (מקדש) זה עתיד לחרב, אמרו: שמה ילמד אדם שאינו מהוגן, וילך ויעבד עבודה זרה בפק. ועל דבר זה מזכירים אותם לשבח. מעולם לא יצאה כלה מבושמת מבתיהם, וכשנושאים אשה ממקום אחר מתנים עמה שלא תתבשם, שלא יאמרו: ממעשה הקטרת מתבשמים. (על פי תלמוד בבלי, מסכת יומא דף ל"ח) עמוד א'

הפתגם השבועי

"אנא, רבונו של עולם, תן לנו קצת שמחה לכבוד פורים, ולו כהלואה על חשבון השמחה השמורה לנו לימות המשיח" (רבי יוסף אשר זליג מסטריקוב)

בשילוי הפרשה

בפרשה זו נמשכות ההנחיות לגבי המשכון, התפקידים, והלבוש של אהרן ובניו הכהנים. על הכהנים להדליק את נר התמיד בכל יום, באהל מועד. אהרן הכהן הגדול ילבש אפוד ועליו החושן. על החשן יש אבנים, ועליהן שמות שנים - עשר שבטי ישראל. עוד פרטי לבוש שילבש אהרן, הם: מעיל אפוד, כתונת תשביץ, מצנפת, ועליה ציץ זהב. גם בניו ילבשו כתונות אבנטים ומגבעות. הפרשה מתארת את טקס בו מקדישים את אהרן ובניו לתפקידם במשכון. בסוף הפרשה מתאר הציווי לבנות מזבח קטורת, שיונח לפני הפרוכת שעל ארון העדות.

ספור אלהות השבת

מעשה ונכבדי העדה באחת מקהלות ישראל רגזו על הילדים הצוהלים בפורים ובקשו להוציאם מבית הכנסת. אמר הרב: "חלילה לכם. זכות היא בידיכם להפריע. ואין למנוע זאת מהם". "היתכן? במה קנו להם זכות זו? ספר להם את המעשה במרדכי שבקש עצה מילדי ישראל 'כשגזר המן על השמדת היהודים היה מרדכי כן אחרי תינוקות של בית רבן ואומר להם: 'פסוק לי פסוקך'. ענה לו אחד: אל תירא מפחד פתאום ומשאת רשעים פי תבוא". השני אמר: עוצו עצה ותופר, דברו דבר ולא יקום, פי עמנו אל". השלישי אמר: "עד זקנה אני הוא". כששמע מרדכי את דבריהם, הלך לאסתר ואמר לה ללכת אל המלך. אמרה לו אסתר "לך בנוס את כל היהודים" הלך מרדכי וקבע את הילדים שיתפללו. ובזכותם נושענו מידי הצורך. ועתה ילדים, סיום הרב "הרעישו ברעשנים, הכו בפטישים, ירו באקדחים עד לב השמים, כי בשלכם נצלנו".